

Seisoin ikkunan edessä ja katselin järvelle. Auringonsäteet leikkivät tummassa vedessä. Lampaat nauttivat rantaniityllä auringon lämmöstä. Kaikki oli niin kaunista. Tunsin kätesi selälläni. Silitit minua hitaasti, kuin pyytäen. Käännyin ympäri ja katsoin sinuun. En vieläkaan voinut uskoa, että sinä halusit minua. " Miksi?" ,kysyin hiljaa. " Miksen.", sanoit ja kohautit olkapäitäsi. Otteesi koveni. Puristit olkapäättäni. Kätesi nousi kaulalleni. Pidätin hengitystäni kun sormesi jatkoivat vaativina vaellustaan ihollani. Minä olin turtana kauhusta. En voinut antaa tilaa halulleni. " Anna jo periksi.", sinä kuiskasit korvaani. Näit vastauksen silmistäni ja huokasit. Sormistasi jäi minuun punaisia jälkiä. Minä tärisin otteessasi. Nyyhkytin ja valitin hiljaa. " Vielä minä sinut murran.", sihisit hampaidesi välistä. Minä katsoin sinuun ilmeettömin kasvoin. En voinut antaa valtaa sinulle ja sinä tiesit sen. Silitit säälivästi hiuksiani. Käänsit päätäni ja pakotit katsomaan silmiisi. " Voisit päästä helpommallakin." , sanoit surullisena. Minä tärisin enemmän ja valitin. Tiesin, että häviäisin tämän taistelun. Suljin silmäni ja odotin. Jälkeenpäin sivelit hellästi ihoni punaisia naarmuja. Silmiini nousi kyyneleitä ja pala kuristi kurkussa. En voinut sanoa sinulle kuinka kiitollinen olin. En voinut sanoa sinulle kuinka paljon sinua rakastin. Naurahdit hiljaa ja katsoit minua tutkien. " Et sinä voittanut." Minä otin keppini lattialta ja nousin ylös siihen tukeutuen. Kävelin ikkunan luokse ja katsoin rantaniitylle. Auringonsäteet leikkivät yhä tummassa vedessä. Lampaat laidunsivat yhä niityllä. Kaikki oli samoin kuin aiemmin. Ja silti kaikki oli muuttunut. Sinä valitsit minut. Epäkuntoisen.